

[Nordqvist.]

Grunden til, at jeg rejser spørgsmålet netop nu, er den, at der er kommet en betænkning om lægemidler. Derfor mener jeg, det er passende, at vi med ministeren får drøftet, om de retningslinjer, der er beskrevet i bemærkningerne til forslaget, er tilgodeset i det udkast, ministeren agter at komme med.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Det forslag til folketingsbeslutning, som hr. Nordqvist nævner, blev fremsat i folketinget den 13. maj 1971 og kom til første behandling den 4. juni. Umiddelbart efter denne førstebehandling tog folketinget sommerferie, og forslaget blev aldrig underkastet udvalgsbehandling. Ved folketingsårets afslutning bortfaldt forslaget.

I forslaget til folketingsbeslutning foresloges nedsat et udvalg til undersøgelse af lægevæsenet m. v., og der var tale om et meget bredt kommissorium for dette udvalg. Min forgænger, hr. H. C. Toft, udtalte under første behandling bl. a., at han nærrede stor tvivl om værdien af at gribe problemerne an netop på den måde, som det var foreslået. Hr. H. C. Toft påpegede, at udvalgets kommissorium syntes at skulle være overordentlig vidtspændende, og sagde, at efter hans mening ville et udvalg, der på forsvarlig vis skulle kunne tage alle de i forslaget nævnte problemer op til behandling, blive helt unødværligt stort; der ville efter hans mening være tale om et opgaveområde og en bredde i sammensætningen af samme omfang som socialreformkommissionen. Han påpegede endelig, at der var en risiko for, at nedsættelsen af et sådant udvalg kunne komme til at bremse udviklingen inden for en række af de enkeltområder, som kommissoriet skulle omfatte.

Jeg må erkende, at jeg på nogle områder er enig med hr. H. C. Toft i disse bemærkninger, og jeg kan oplyse, at det omtalte udvalg derfor aldrig blev nedsat, ikke mindst på baggrund af, at der overhovedet ikke har fundet nogen forhandling sted her i folketinget. Der har altså ikke været nogen udvalgsbehandling, hvor vi kunne udveksle synspunkter og derefter i givet fald tilpasse folketingsbeslutningen efter noget, der var mere praktisk.

Med hensyn til spørgsmålet om sundheds-

styrelsens praksis vedrørende lægelige præparater kan jeg kort henvise til, som den ærede spørger også var inde på, at der for nylig er afgivet en betænkning af det apotekerlovudvalg, som indenrigsministeriet nedsatte i begyndelsen af 1969. Denne betænkning vil i den nærmeste fremtid blive sendt til udtalelse hos organisationer, institutioner og foreninger, som bliver berørt af betænkningens forslag, og derefter vil der i indenrigsministeriet blive taget stilling til, i hvilket omfang betænkningens forslag skal følges.

Udvalget har ikke i betænkningen stillet forslag om nogen radikal ændring af reglerne om registrering af medicinske specialiteter, selv om den særlige danske bestemmelse om, at registrering ikke kan finde sted, hvis det virksomme stof i lægemidlet er en almindelig handelsvare, udgår.

Apotekerlovudvalget har lagt vægt på, at den hidtidige strengt saglige bedømmelse af nye lægemidler fortsætter, hvorved det skulle hindres, at det danske marked efter en ny lovs vedtagelse skulle blive oversvømmet af nye lægemidler.

Med hensyn til spørgsmålet om at tage initiativ til en løbende videnskabelig undersøgelse af naturlægers præparater og ikke-autoriserede helbredelsesmetoder skal jeg fremhæve, at der desværre ikke er ubegrænsede midler til rådighed for videnskabelig forskning. Ressourcerne til videnskabelige formål må i dag mere end nogen sinde før prioriteres omhyggeligt, og de nævnte videnskabelige undersøgelser vil kræve betydelige bevillinger, som jeg altså ikke har og ikke kan få, samtidig med at der efter min mening næppe ville være noget rimeligt forhold mellem de investerede beløb og de resultater, der opnås.

Lad mig så endelig gøre den bemærkning, at enhver, der har et præparat og gerne vil have det godkendt, har mulighed for det, men det forudsætter, at der er et lægeligt bevis for, at det har en virkning.

Nordqvist: Som det sig hør og bør, takker jeg ministeren for svaret, men jeg må indrømme, at der var ikke så forfærdelig meget at takke for.

Jeg kan glæde mig over, at den nuværende indenrigsminister i nogen grad tilslutter sig den tidligere, men daværende inden-